

El cap del Baptista

El passat 29 d'agost l'Església celebrava el martiri de Sant Joan Baptista. Sense comptar a la Mare de Déu, el Baptista i Sant Pau són els únics sants que gaudeixen de més d'una festa en el calendari actual.

El martiri de Sant Joan Baptista ens parla de l'ho difícils i tempestuoses que poden ser les relacions entre el poder temporal, encarnat en els governants de tota època i pelatge i el poder espiritual encarnat en Crist i exercit per l'Església que Ell va fundar.

En els seus bons moments, aquesta relació, que històricament s'ha denominada **crisiandad**, es va basar en el fet que tant els governants com l'Església tinguessin un mateix objectiu: la implementació del Regne de Déu en aquest món, el regnat social de Crist. Bàsicament el que demanem en el Pare Nostre: què tots, des del príncep al captaire, des del pobre fins al ric, el savi i el senzill compleixin la voluntat de Déu com aquesta es compleix en el Cel. Això el poder temporal ho realitzava buscant el bé comú dels governats conforme a l'ordre natural i cristià i protegint l'Església per a aquesta pogués realitzar la seva missió evangelitzadora i santificadora.

L'Església, d'altra banda, s'esforçava per promoure la conversió i els bons costums de tots els batejats recordant-los que tots estem sota el dolç jou de la llei de Crist. La denúncia dels abusos dels poderosos, siguin del tipus que siguin, és una obligació que en més d'una ocasió ha costat la vida a molts cristians. Tenim exemples en el mateix Sant Joan Baptista, en Sant Tomàs Moro i Sant Tomàs Beckett.

Aquest equilibri, encara que imperfecte, era necessari i volgut pel nostre Senyor, que va distingir clarament entre el poder espiritual i el temporal. En l'actualitat aquest equilibri s'ha perdut. al poder actual s'ha sacsejat l'Evangelí i consideren que l'Església, si vol sortir a la foto dels que pinten alguna cosa, s'ha de sumar al carro del progrés i "deixar de viure en l'edat mitjana". Els que mouen els fils, els que governen als que governen, volen construir un paradís en la terra, però un paradís sense Déu. I l'Església, o col·labora, o a les catacumbes.

Enfront d'això, hi ha una part de l'Església, la dels apòstols i els màrtirs, que continua presentant "el bon combat" (2 Tim 4,7) enfront d'aquest "món pervers" (Gal 1,4) que s'obstina a cridar a les tenebres, llum i a la mentida, veritat.

Una altra part en canvi, ha acceptat amb una gran submissió i alegria els postulats del món actual i no diu res que pugui ser considerat com a intolerant o retrògrad. Creuen que si assumeixen les plans dels poderosos (clima, economia sostenible, multi-culturalidad, diversitat sexual, benestar) i callen sobre el que els incomoda (moral sexual cristiana, pecat, salvació, sentit cristià del dolor, eutanàsia, avortament.), seran acceptats i l'Església tornarà a ser rellevant: de nou el poder temporal i espiritual units per a aconseguir un món més just, fratern i solidari.

Sembla per descomptat una cosa temptadora, però per a realitzar-se l'Església hauria de mutilar en no pocs punts l'Evangelí, començant per la renúncia a acceptar a Crist com a veritable Rei d'aquest món. Potser convé recordar aquí aquella paràbola del Senyor, poc predicada i menys reflexionada, i que faríem bé de tenir molt present. La trobem en Sant Lluc, poc abans d'entrar a Jerusalem, on Crist prendrà possessió del seu Regne en el patíbul de la creu i serà coronat d'espines ("Aquest és el rei dels Jueus"):

Un home de noble llinatge es va anar a un país llunyà a prendre per a si possessió d'un regne i tornar. Va cridar a deu dels seus servidors i els va lliurar deu mines, dient-los: «Negocieu fins que jo torni». Ara bé, els seus concitadans ho odiaven, i van enviar una ambaixada darrere d'ell dient: «No volem que aquest regni sobre nosaltres»

I que acaba així:

«Quant als meus enemics, els que no han volgut que jo regnés sobre ells, porteu-los aquí i degolleu-los en la meva presència.» (Lc 19, 11-27)

Exèquies

MANUEL VICO PLAZA 65 anys

LORENZA SANTILLANA MÁRQUEZ 91 anys

JOSE ANTONIO PARDOS BERNAVE 85 anys

OLIVA DIEZ BAZÁN 87 anys

MARIANA PÉREZ GÓMEZ 100 anys

Celebrarem una Missa exequial per l'etern descans de Mn. Joan Gras Figueres, de 87 any, el proper 22 de setembre a les 20h.

NOTES D'ECONOMIA

A les Notes d'Economia del passat mes de juny us informàvem d'haver fet els tràmits administratius per enderrocar les construccions afegides a l'edifici del Centre Parroquial.

Ara us podem dir que ja han començat les obres pròpiament dites, com podeu observar a les fotografies que acompanyen aquesta nota.

Us anirem informant cada mes en aquest Full del procés, tant de l'enderroc, com les de la climatització de la Sala d'Actes del Centre Parroquial.

ECONOMIA

JULIOL

Col·lecta misses	1089,60
Intencions misses	160,00
Donatius	655,00
Càritas	100,00
Capella Sagrada Família	67,00
Sagraments	50,00
Llantions	363,00
Centre Parroquial	704,00

SORTIDES

Equipament	1633,96
Manteniment	25,90
Electricitat	74,46
Neteja	200,23
Culte	90,00
Comunicacions	124,00
Publicacions	156,00
Llantions	503,36
Seguretat	87,99
Gastos administratius	30,25
Fons Comú Diocesà	460,38
Préstec bancari	570,59
Interessos bancaris	135,71
Comissions bancàries	1,82
Varis	82,75

AGOST

ENTRADES

Col·lecta misses	725,20
Intencions misses	320,00
Donatius	300,00
Càritas	50,00
Sagraments	50,00
Llantions	361,60

SORTIDES

Equipament	370,94
Gas	36,77
Electricitat	54,75
Comunicacions	113,14
Publicacions	80,00
Seguretat	53,00
Fons Comú Diocesà	460,38
Préstec bancari	518,22
Interessos bancaris	253,95

Calendari De Setembre

DIUMENGES

Santa Missa de vigília el dissabtes a les 20h (parròquia)
SANTA MISSA AL COL.LEGI SAGRADA FAMÍLIA A LES 11H i A LES 12:30H A LA PARRÒQUIA

Dilluns i dijous: Santa Missa a la parròquia a les 20h
Dimarts i divendres: Santa Missa a la parròquia a les 11h
Dimecres: no hi ha Missa

Diumenge 11 de setembre: Santa Missa a Santiga a les 9h.

Dijous a les 19h: adoració al Santíssim i confessions

Obres i millores

Mossèn Joan Gras Figueras va morir cristianament a Barcelona a l'edat de 87 anys, confortat amb els Sants Sacraments i la Benedicció Apostòlica.

Va néixer a Barcelona l'any 1934 i va ingressar al Seminari Menor de La Conreria començant així el seu camí cap el sacerdoci. L'any 1961, a la parròquia de Santa Maria de Cornellà va rebre l'ordenació presbiteral, i aquell mateix any fou nomenat vicari de la parròquia de Llavaneres i l'any següent ho fou de la parròquia de Sant Cristòfol de Premià de Mar.

Un any després, per les seves inquietuds evangelitzadores Mn. Joan marxa cap a Xile com a missioner i és nomenat rector de la parròquia de la Mare de Déu de Lourdes d'Antofagasta, de l'arxidiòcesi de Valparaíso. En aquell país hi va coincidir amb Mn. Ramon Buxarrais Ventura (1929), fill del nostre

poble i bisbe emèrit, amb qui els unia una forta amistat. Acabada la seva missió allà, l'any 1969, retorna a Catalunya i és nomenat administrador de la parròquia de Sant Julià d'Alfou i membre de l'equip sacerdotal de Santa Maria del Prat, de Llinars del Vallès. L'any 1981 va ser nomenat ecònom de la parròquia de Santa Perpètua, de Santa Perpètua de Mogoda, on hi va servir fins l'any 1994. Aquell mateix any va passar a exercir el seu ministeri a la parròquia de la Santa Creu de Terrassa, on hi va estar fins a la seva jubilació. I l'any 2004, amb motiu de la creació de la diòcesi de Terrassa fou Delegat Episcopal de Missions, tasca que va exercir fins l'any 2013. I finalment, l'any 2017, li fou concedida la jubilació canònica passant a residir fins els seus darrers dies a la Residència Sacerdotal de Sant Josep Oriol, de Barcelona.

Mn Joan era un home afable i de pensament cristià profund, de tarannà reposat i amb una bonhomia que encomanava serenor. Va heretar una parròquia viva que va fer créixer seguint la doctrina del Concili Vaticà II. Era un home traçut, va pintar ell sol tota l'església quan se'n va fer càrrec i col·laborava sempre que podia amb tot allò que necessités ma d'obra experimentada, tant al Centre Parroquial com al Refugi. La seva vida pastoral encara és recordada avui i les seves prèdiques eren veritables i profundes classes magistrals de catequesi. Del seu antecessor, Mn Miquel Carci que va ser rector de la nostra parròquia entre 1976 i 1981, va rebre una feligresia viva, organitzada i de responsabilitats compartides: Consell Pastoral, Grup de Litúrgia, Catequistes, Lectors, etc. que va conservar i fer créixer. I es pot escriure amb lletres majúscules que la seva mare i un parell o tres de parroquianes més, van posar la llavor del que és avui la Càritas parroquial, treballant en aquella època de la transició, plena d'incògnites, per les famílies més necessitades o del tot marginades. A més, va ser un dels col·laboradors més entusiastes del Grup Pro Arqueologia i Història de Santa Perpètua de Mogoda quan es va començar a preparar la celebració del mil·lenari de Santiga (983 – 1983).

Mn Joan tenia unes quantes facetes més que el feien més proper encara, com la d'organitzar des de la parròquia viatges catequètics per Europa i fins i tot peregrinacions a Terra Santa, fet poc freqüent quaranta anys enrere. Els finals de curs parroquials, se celebraven cada any a l'Hort del Rector de Santiga on ell mateix cuinava una gran paella que feia les delícies dels col·laboradors parroquials, les seves famílies i altres feligresos convidats.

Que en pau descansi.

Jaume Vinyals Rovira

Contacte

699 106 480 (també per whatsapp)

santaperpetua714@bisbatdeterrassa.org

www.parroquiasantaperpetua.com

TELÈFON ATENCIÓ DE CÀRITAS

676 591 300

